

Οικολογικές βόλτες με ποδήλατα επιστρατεύθηκαν για το ReMap, στον Κεραμεικό, όπου ένα κτίριο ντύθηκε με λευκές πλαστικές λωρίδες. Στην Τεχνόπολη το φεστιβάλ «Fringe», με συναυλίες, θέατρο, χορό, προσπάθησε να προσελκύσει τους νέους. Στο Παλιό Φαλήρο οι λουόμενοι προτίμησαν τις βουτιές αντί για τις δράσεις της Μπιενάλε.

Αποχή κι από τα χό

Στην παραλία του Παλαιού Φαλήρου λουόμενοι με μαγιά και σαγιονάρες κάθονται κάτω από πορτοκαλί ομπρέλες, αγνοώντας το ότι η διάταξή τους σχηματίζει τη λέξη «For Sale». Στον Κεραμεικό πρωτοποριακά έργα στήθηκαν ανάμεσα σε νεόδμητα λοφτ και παλιά πορνεία. Στην Τεχνόπολη πάλι οι φαν της ηλεκτρονικής μουσικής συμβίωσαν αδιαμαρτύρητα με μπουζούκια...

Μπροστά σε σουρεαλιστικό σκηνικό βρέθηκαν όσοι αναζήτησαν δροσιά στις καλλιτεχνικές δράσεις της περασμένης εβδομάδας. Η 2η Μπιενάλε της Αθήνας με άνοιγμα προς το θαλασσινό μέτωπο, το ReMap και το φεστιβάλ Fringe στην καρδιά της Αθήνας επιχειρήσαν με τις δικές τους, εναλλακτικές προτάσεις να δώσουν ζωντάνια στην πόλη.

■ Λίγα λεπτά με το αυτοκίνητο ή ακόμα καλύτερα με το τραμ και βρίσκεσαι στον «Παράδεισο», στην 2η Μπιενάλε της Αθήνας με τίτλο «Heaven» που απλώνε-

ται στη παραλία του Παλαιού Φαλήρου.

Ενας από τους στόχους της Μπιενάλε που οργανώνεται με διεθνείς προδιαγραφές είναι να ξανασυνδεθεί το θαλασσινό μέτωπο με τον ιστό της πόλης και η επαφή με την τέχνη να γίνει με τρόπο φυσικό. Πόσο τα καταφέρνει;

Οι κεντρικές εκθέσεις στο γκαράζ της πλατείας Νερού (δίπλα στο γήπεδο Τάε Κβον Ντο), που μεταμόρφωσε σε εκθεσιακό χώρο με ευφυή τρόπο ο αρχιτέκτονας Ανδρέας Αγγελιδάκης, παραπέμπουν σε έναν παράδεισο-λαβύρινθο. Τα έργα των 140 σημαντικών ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών, οργανωμένα σε πέντε ενότητες, δημιουργούν φωτεινά ανοίγματα και σκοτεινά περάσματα που συχνά παραπέμπουν από τη μια στην αναζήτηση της πνευματικής και υλικής ευδαιμονίας και από την άλλη στα αδιέξοδά της.

Δεν φτάνει ο προβληματισμός που σου προκαλούν τα εκθέματα, είναι και οι λάμπες φωτισμού που ανεβάζουν τη θερμοκρασία δημιουργώντας δυσφορία... Βγαίνοντας αναπνέεις ανακουφι-

σμένος στην πλατεία, όπου έφηβοι με σκέιτμπορντ και ποδήλατα συναγωνίζονται ποιος θα κάνει τις καλύτερες φιγούρες, προσπαθώντας να υπερπηδήσουν καινούργια εμπόδια: τα υπαίθρια γλυπτά της έκθεσης.

Ασφαλώς δεν μπορούμε να τους συναγωνιστούμε και προτιμήσαμε μια πιο ήρεμη βόλτα με τα ποδήλατα που διαθέτει δωρεάν ο χορηγός (Cosmote) της Μπιενάλε, περνώντας δίπλα από την προβλήτα, ενώ ερασιτέχνες ψαράδες ρίχνουν πετονιά αδιαφορώντας για τον «αφρό» της σύγχρονης τέχνης.

Εάν κάνετε προσπάθεια να κόψετε το τσιγάρο -η 1η Ιουλίου πλησιάζει- φορέστε άνετα ρούχα και αθλητικά παπούτσια και συνεχίστε κατά μήκος της παραλίας, από το Πάρκο του Φλοίσβου μέχρι τον Μπάτη. Εκεί βρίσκεται το «Heaven Live», το πιο ζωντανό κομμάτι της Μπιενάλε, που επιμελήθηκαν ο Δημήτρης Παπαϊωάννου και ο Ζάφος Ξαγοράρης και περιλαμβάνει εγκαταστάσεις σε εξωτερικούς χώρους, δράσεις, εργαστήρια.

Πρόθεσή τους ήταν να ενεργοποιήσουν διακριτικά νέες χρήσεις στην περιοχή. Το εγχείρημα κεντρίζει: Διγαστοί περιέργοι σχολιάζουν τον Φιλανδό Αντι Λάιτινεν καθώς συναρμολογεί το πλωτό νησάκι του με σακιά άμμου, προσθέτει έναν ψεύτικο φοίνικα από πάνω και απτόητος το ρίχνει στη θάλασσα κι αρχίζει να κωπηλατεί.

Παιδάκια λοξοδρομούν από την παιδική χαρά προσπαθώντας να καταλάβουν τι είναι αυτό το παράξενο «ούφο» που έπεσε στη γη: πρόκειται για το «Μοντέρνο σπίτι της δεκαετίας του '70», που πριν από πολλά χρόνια διαφήμιζε στην παραλιακή την προκάτ επανάσταση και τώρα έγινε αντικείμενο τέχνης από την ελληνική ομάδα Errands.

Ορισμένοι πάλι, κοιτάζουν μια ομάδα σλοβένιων καλλιτεχνών που ετοιμάζει διαβατήρια για το εικονικό κράτος NSK: «Εδώ παίρνουν πράσινη κάρτα οι μετανάστες;», ρωτάει ένας περαστικός.

■ Σίγουρα όχι στον Φλοίσβο. Στο Κεραμεικό, πάντως, και στο Μεταξουργείο η

Δεκάδες νέοι εικαστικοί συμμετέχουν στη 2η Μπιενάλε, στο ReMap και στο Φεστιβάλ Fringe, ωστόσο το κοινό δεν δέχθηκε τα έργα τους όπως εκείνοι θα ήθελαν

Της ΠΑΡΗΣ ΣΠΙΝΟΥ (spinou@enet.gr)
φωτ.: Π. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

τη Βιέννη έχουν στήσει το δικό τους «Αγιο Γκέτο». Στο παλιό ξενοδοχείο «Γαλήνη», πάλι καλλιτέχνες εκφράζουν εύγλωττα την άποψή τους για τον τουρισμό με την έκθεση «Fucking Tourist!».

Ωστόσο, εκτός από τους μνημένους, λίγοι είναι αυτοί που αναζητούν τη σύγχρονη τέχνη σε ένα σκηνικό με παλιές πολυκατοικίες του '70 που ανακαινίζονται, ενώ καινούρια συγκροτήματα με λοφτ υψώνονται δίπλα σε λαϊκά σπίτια, κινέζικα μαγαζιά, αραβικά καφενεία, πορνεία.

■ Ποιος θα το περίμενε ότι και ένας από τους ναούς της νυχτερινής διασκέδασης, το VOX, θα επιστρατευόταν στην προσπάθεια του καλλιτεχνικού καλλωπισμού της περιοχής του Κεραμεικού. Τώρα που τα μπουζούκια πήγαν παραλία, φιλοξενεί την έκθεση «Folklore and Cliches» με έργα 30 καλλιτεχνών από την Ελλάδα και την Ανατολική Ευρώπη.

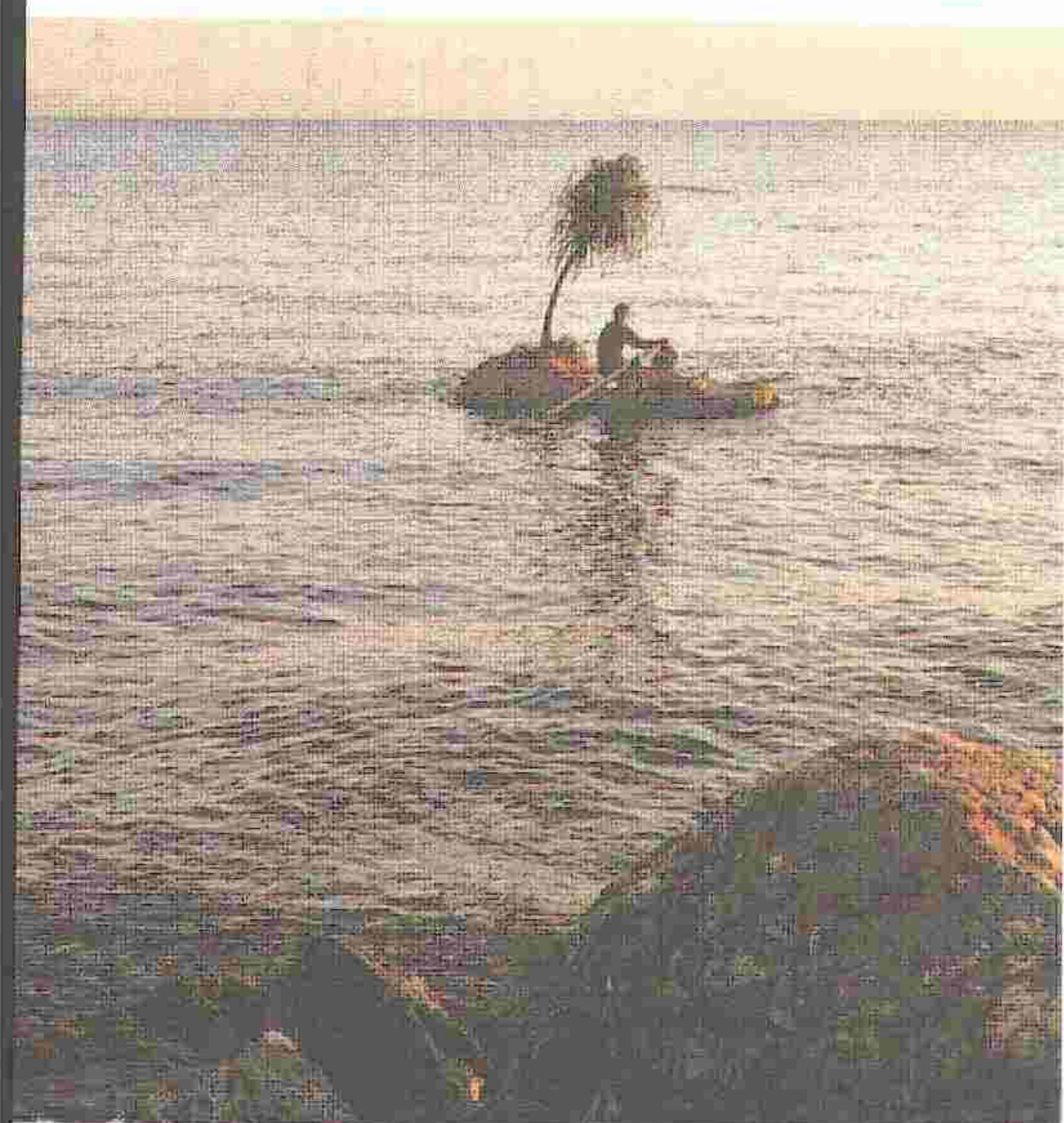
Με νησιώτικα και τάνγκο

■ Λίγο πιο κάτω, η «Τεχνόπολη» έγινε το επίκεντρο του 1ου Φεστιβάλ Fringe της Αθήνας, που οργανώθηκε στα πρότυπα του αντίστοιχου φεστιβάλ του Εδιμβούργου, με στόχο να αναδείξει νέους, ανερχόμενους καλλιτέχνες του θεάτρου, της μουσικής, του χορού, των εικαστικών.

Ενα μεγάλο πανηγύρι για όλα τα γούστα, προσαρμοσμένο στην ελληνική πραγματικότητα, στήθηκε για μια εβδομάδα με 500 δημιουργούς στη νέα μοδάτη περιοχή της διασκέδασης.

Οι παλιοί φούρνοι του Γκαζιού έγιναν το σκηνικό των εκθέσεων. Η παλιά καμινάδα ντύθηκε με τις «Παπαρούνες αγάπης» της Μαγδαληνής Παπανικολάου. Τα γκραφίτι συναγωνίστηκαν τα ρεαλιστικά πορτρέτα και τη φωτογραφία, τα παραδοσιακά τραγούδια των Δωδεκανήσων έδωσαν τη σκυτάλη στη συναυλία των μεταναστών, το τάνγκο ήρθε αγκαλιά με τον χορό της κοιλιάς.

Αν η ατμόσφαιρα τα απογεύματα ήταν υποτονική, λόγω και της ζέστης, μόλις άρχιζε να σουρουπώνει οι νεανικές -κυρίως- παρέες κατέφθαναν με το μετρό για να πάρουν μια γεύση από το Fringe και να καταλήξουν στις ταβέρνες και τα μπαρ της περιοχής. 7

ΤΕΝΙΝΓΚ

αστυνομία συνεχίζει την επιχείρηση σκούπα για τους λαθρομετανάστες, στους ίδιους δρόμους όπου «τρέχει» το ReMap 2, δηλαδή, το παράλληλο πρόγραμμα σύγχρονης τέχνης της 2ης Μπιενάλε.

Εδώ, γκαλερί, ανεξάρτητοι επιμελητές και ομάδες καλλιτεχνών από την Ελλάδα και το εξωτερικό «καταλαμβάνουν» άδεια κτίρια, οικόπεδα, πάρκινγκ, ακόμα και ταράτσες προσπαθώντας να ενσωματώ-

σουν την τέχνη στη καθημερινότητα των κατοίκων της περιοχής και στο αστικό τοπίο. «Τους χώρους παραχώρησε η μη κερδοσκοπική εταιρεία «ΚΜ Πρότυπη Γειτονιά» που οραματίζεται μια περιοχή με καλλιτεχνικό χαρακτήρα και ποιότητα ζωής», μας λέει η Ρεβέκα Καμχή, που έχει ανοίξει γκαλερί στην οδό Λεωνίδου.

■ Στον ίδιο δρόμο ένα κτίριο έχει καλυφθεί με πλαστικές λωρίδες. Σε διπλανό

χώρο προβάλλονται σκηνές από τη ζωή των προσφυγικών καταυλισμών των Παλαιστινίων στο Λίβανο, μέσα από τα μάτια των παιδιών. Με το Guerilla Playground μια ομάδα νέων αρχιτεκτόνων και σχεδιαστών δημιουργεί ένα είδος εφήμερου αστικού «παιδότοπου». Τροποποιημένα, καλλιτεχνικά ποδήλατα είναι έτοιμα για μια περιήγηση στην πόλη.

■ Σε μια ταράτσα νέοι καλλιτέχνες από